

tot het 13de jaar, zooals men dat in Frankrijk doet. Acht vos het de taak van de gemeentelijke zuigelingen-zorg deze kinderen gedurende al die jaren onder toezicht te houden? Wanneer men daarbij nog bedenkt, dat men in Frankrijk, de bakermat van het oeuvre GRANCHER, slechts langzamerhand en tegen de oorspronkelijke bedoeling van den stichter, ertoe is overgegaan om ook kinderen onder het 3de jaar uit het gezin te verwijderen (welke dan nog niet in gezinnen maar in een „centre d'élevage" worden ondergebracht), dan komt mij een voorstel om de gemeentelijke zuigelingen-zorg tot het middelpunt van deze organisatie te maken, geheel onlogisch voor.

*De directeur der Amsterd. Vereeniging
tot bestrijding der tuberculose,*

M. R. HEYNSIUS VAN DEN BERG.

Amsterdam,
7 November 1922.

BERICHTEN.

SCHOOLTOEZICHT. — In Luton (Engeland) is een hertrouwde weduwe gestraft wegens verwaarlozing van haar 7-jarig dochttertje. Bij het onderzoek op school bleek, dat het kind geen enkelen gezonden tand of kies had. Hoewel het kind er onbegrijpelijk goed gevoed uitzag, werd de moeder veroordeeld omdat aangenomen kon worden, dat het kind buitengewoon lang en veel pijn moest gehad hebben.

BLOOTE KNIEËN. — Dr. BASIL HOUSMAN teekent protest aan tegen het toestaan van loopen met bloote knieën, tenzij het zeer sterke kinderen geldt en dan nog is het bij strenge kou ook voor dezen aftekeuren.

P. A. DE WILDE.

EEN RECHTSGEDING TUSSCHEN HET MINISTERIE VAN ONDERWIJS EN DE PROFESSOREN. — De opperste rechtbank voor civiele processen te Praag heeft uitspraak gedaan in een geding tusschen het ministerie van onderwijs en het college van professoren van de Karlsuniversiteit. Op verzoek van den gewonen hoogleeraar in de systematische anatomie besloot de meerderheid van genoemd college den minister van onderwijs voor te stellen, den gewonen hoogleeraar in de topographische anatomie, die tot dusver bij de anatomie-examens als gewoon examinerator optrad, te willen aanwijzen als buitengewoon examinerator. De meerderheid van het professoren-college teekende protest hiertegen aan en voerden aan, dat de hoogleeraar in de topographie qualitate qua gewoon examinerator is; de minister stelde de minderheid in het gelijk. Tegen deze beslissing kwam de meerderheid van het college en de faculteit van geneeskunde in verzet; in haar klacht bij de rechtbank zette het uiteen, dat het ministerie zich aan de verzoeken en voorstellen van het college heeft te houden en dat volgens het examenreglement, als gewone examineratoren die hoogleeraren behooren dienst te doen, die in het betreffende leervak college geven. Als examenvak kan men systematische, maar geen topographische anatomie beschouwen. Het ministerie ontzegt in zijn antwoord het college van professoren en de geneeskundige faculteit het recht bij de rechtbank een klacht in te dienen in verband met een ministerieele beslissing; beide zijn aan het ministerie ondergeschikte instellingen, die dus niet gerechtigd zijn tegen besluiten van de hogere instantie in beroep te komen. Verder is het ministerie van oordeel, dat topographische en systematische anatomie één wetenschap zijn; de eene zoomin als de andere vormt op zichzelf een verplicht leervak. De opperste rechtbank nu heeft de klacht van het college nietig verklaard. De Karlsuniversiteit is een staatsinstelling en heeft niet het karakter van een rechtspersoonlijkheid. Zij heeft dus niet het recht tegen bepalingen van het ministerie